

UZASADNIENIE

Powódka B. B. wystąpiła z pozwem, w którym wniosła o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego nr (...) z dnia 14 sierpnia 2014 r.

W piśmie z dnia 25 maja 2017 r. powódka sprecyzowała oznaczenie tytułu wykonawczego, którego dotyczy pozew wskazując, że jest to bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 14 sierpnia 2014 r., któremu nadana została klauzula wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin – P. i Zachód w S. z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt IX Co 348/15.

W uzasadnieniu pozwu powódka powołała się na przedawnienie roszczeń wynikających z tytułu wykonawczego.

Pozwany (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany zaprzeczył, iż doszło do przedawnienia roszczeń wynikających z tytułu wykonawczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od co najmniej 1992 r. powódka B. B. prowadziła działalność gospodarczą.

Dowód:

- 1) Zaświadczenia – k. 159 – 160.
- 2) Decyzja z- k. 160v.
- 3) Zaświadczenie – k. 161.

Powódka zawarła z pozwanym (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. umowę ramową, w ramach której w dniu 7 września 2007 r. strony zawarły umowę karty kredytowej nr (...).

Przyznany powódce limit kredytowy wynosił 10.000,00 zł.

Zgodnie z postanowieniami umowy powódka była obowiązana do miesięcznej spłaty zadłużenia w kwocie minimalnej kwoty spłaty. Powódka dokonywała wpłat kwot minimalnych. Ostatnia wpłata miała miejsce w styczniu 2014 r.

U pozwanego obowiązywały Regulaminy Świadczenia Usług dla konsumentów oraz Regulamin Świadczenia Usług dla przedsiębiorców wraz z tabelami opłat i prowizji.

Dowód:

- 1) Wniosek o kartę kredytową – k. 156 – 158.
- 2) Umowa – k. 53 – 58.
- 3) Wyciąg historii rachunku karty kredytowej – k. 283 – 287.
- 4) Wyciągi z rachunku karty kredytowej – k. 288 – 321.
- 5) Regulamin Świadczenia Usług dla przedsiębiorców wraz z tabelami opłat i prowizji – k. 75 – 80.

6) Regulamin Świadczenia Usług dla konsumentów – k. 165 – 263.

7) Tabela opłat i prowizji – k. 264 – 275.

Na dzień 8 stycznia 2014 r. całkowita kwota do zapłaty przez powódkę z tytułu zawartej umowy wynosiła 9.949,04 zł, minimalna kwota do zapłaty wynosiła 1.148,15 zł.

Dowód: pismo – k. 60.

Pismem z dnia 17 stycznia 2014 r. pozwany wezwał powódkę do uregulowania opóźnionych płatności wynikających z umowy karty kredytowej nr (...) w wysokości 530,03 zł

Dowód: wezwanie do zapłaty – k. 62.

W dniu 23 stycznia 2014 r. powódka dokonała wpłaty na rachunek pozwanego kwoty w wysokości 600 zł tytułem spłaty karty kredytowej.

Dowód: potwierdzenie przelewu – k. 61.

Na dzień 10 lutego 2014 r. całkowita kwota do zapłaty przez powódkę z tytułu zawartej umowy wynosiła 9.962,14 zł, minimalna kwota do zapłaty wynosiła 1.132,07 zł.

Dowód: pismo – k. 59.

Pismem z dnia 5 marca 2014 r. pozwany wezwał powódkę do uregulowania w terminie do dnia 12 marca 2014 r. zaległości z tytułu umowy karty kredytowej w kwocie 538,88 zł. Łączna kwota do spłaty wynosiła wówczas 10.256,90 zł

Dowód: pismo – k. 70.

Pismem z dnia 17 marca 2014 r. pozwany wezwał powódkę do uregulowania w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania zaległości z tytułu umowy karty kredytowej w kwocie 1.119,67 zł.

Dowód: pismo – k. 72.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2014 r. pozwany wezwał powódkę do uregulowania w terminie do dnia 14 kwietnia 2014 r. zaległości z tytułu umowy karty kredytowej w kwocie 1.126,79 zł. Łączna kwota do spłaty wynosiła wówczas 10.397,82 zł

Dowód: pismo – k. 71.

Pismem z dnia 5 maja 2014 r. pozwany wezwał powódkę do uregulowania w terminie do dnia 12 maja 2014 r. zaległości z tytułu umowy karty kredytowej w kwocie 1.700,81 zł. Łączna kwota do spłaty wynosiła wówczas 10.541,06 zł

Dowód: pismo – k. 67.

Również w piśmie z dnia 5 maja 2014 r., pozwy wystosował do powódki ostateczne wezwanie do zapłaty opóźnionych płatności wynikających z umowy karty kredytowej w wysokości 1.700,81 zł wskazując jako termin zapłaty 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Dowód: pismo – k. 68.

Pismem z dnia 19 maja 2014 r. pozwany wezwał powódkę do uregulowania w terminie do dnia 23 maja 2014 r. zaległości z tytułu umowy karty kredytowej w kwocie 2.238,84 zł. Łączna kwota do spłaty wynosiła wówczas 10.593,07 zł.

Dowód: pismo – k. 66.

Pismem z dnia 27 maja 2014 r. pozwany wezwał powódkę do uregulowania w terminie do dnia 6 czerwca 2014 r. zaległości z tytułu umowy karty kredytowej w kwocie 2.245,34 zł.

Dowód: pismo – k. 69.

Pismem z dnia 4 czerwca 2014 r. pozwany wypowiedział powódce umowę karty kredytowej w terminie 60 dni od daty doręczenia jej pisma wskazując, że po upływie tego terminu pozostała do zapłaty kwota wraz odsetkami i opłatami za opóźnienie w spłacie zostanie postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Kwota zadłużenia na dzień sporządzenia pisma przez pozwanego wynosiła 10.678,56 zł.

Pismo zostało doręczone powódce w dniu 9 czerwca 2014 r.

Dowód:

- 1) Pismo – k. 64, 276.
- 2) Zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 277.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2014 r. pozwany wezwał powódkę do uregulowania w terminie do dnia 18 sierpnia 2014 r. zaległości z tytułu umowy karty kredytowej w kwocie 3.300,46 zł. Łączna kwota do spłaty wynosiła wówczas 10.976,61 zł

Dowód: pismo – k. 65.

Sporządzony został wyciąg historii rachunku karty kredytowej powódki za okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 14 października 2017 r. Końcowe saldo zadłużenia wynikające z tego wyciągu wyniosło kwotę 10.547,42 zł.

Sporządzone zostały wyciągi z rachunku karty kredytowej za okres do dnia 15 marca 2012 r. do dnia 8 sierpnia 2014 r.

Dowód:

- 1) Wyciąg historii rachunku karty kredytowej – k. 283 – 287.
- 2) Wyciągi z rachunku karty kredytowej – k. 288 – 321.

W dniu 14 sierpnia 2014 r. pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), obejmujący należności wynikające z umowy karty kredytowej – kwotę 11.008,02 zł tytułem należności głównej i dalsze odsetki naliczane w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego oprocentowanie wyniosło 16 % w stosunku rocznym od kwoty należności głównej od dnia 15 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny – k. 127, 278.

Pismem z dnia 29 grudnia 2014 r., nadanym w dniu 15 stycznia 2015 r., pozwany wystąpił do Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Dowód:

- 1) Wniosek – k. 279, ponadto k. 3 – 23 akt sprawy IX Co 348/15.
- 2) Koperta – k. 24 akt sprawy IX Co 348/15.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt IX Co 348/15 bankowemu tytułowi egzekucyjnemu została nadana klauzula wykonalności.

Dowód: postanowienie – k. 128 – 129, ponadto k. 25 akt sprawy IX Co 348/15.

Na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego prowadzone jest przeciwko powódce na wniosek pozwanego postępowanie egzekucyjne w sprawie KM (...).

Dowód:

1) Wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 1 – 10 akt KM (...).

2) Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 130.

W toczących się z udziałem powódki postępowaniach sądowych była ona zwalniana od kosztów sądowych.

Dowód: postanowienia – k. 35 – 41, 87 – 92.

Decyzją Ministra Finansów z dnia 27 lipca 2015 r. umorzona została ciężąca na powódce należność w wysokości 100 zł, wynikająca z grzywny nałożonej w dniu 29 kwietnia 2015 r. w drodze mandatu karnego kredytowanego seria (...).

Dowód: decyzja – k. 42 – 49.

Powódka choruje na astmę oskrzelową alergiczną oraz alergiczny nieżyt nosa i spojówek. W okresie zaostrzenia objawów i zwolnień lekarskich u powódki występuje całkowita niezdolność do pracy. U powódki występuje również nadciśnienie tętnicze.

Dowód: zaświadczenia lekarskie – k. 50 – 52.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

W niniejszej sprawie jako okoliczność mającą stanowić podstawę pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego powódka powołała zdarzenie, które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego, wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to jest podniosła zarzut przedawnienia roszczeń objętych przedmiotowym tytułem wykonawczym.

Stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, ponadto dokumenty znajdujące się w aktach spraw IX Co 348/15 i KM (...).

Przeprowadzone dowody z dokumentów ocenić należało jako wiarygodne.

W pozwie powódka wniosła o przeprowadzenie dowodu z jej przesłuchania.

Zgodnie z art. 302 § 1 kpc gdy z przyczyn natury faktycznej lub prawnej przesłuchać można co do okoliczności spornych jedną tylko stronę, sąd oceni, czy mimo to należy przesłuchać tę stronę, czy też dowód ten pominąć w zupełności.

Sąd postąpił tak samo, gdy druga strona lub niektórzy ze współuczestników nie stawili się na przesłuchanie stron lub odmówili zeznań.

Powódka, prawidłowo wezwana, nie stawiała się na rozprawę wyznaczoną na dzień 9 marca 2018 r. a zatem dowód z jej przesłuchania należało pominąć. Zgodnie zatem z art. 302 § 1 kpc postanowiono o pominięciu dowodu z przesłuchania powódki.

W niniejszej sprawie tytułem egzekucyjnym, którego dotyczy pozew, jest bankowy tytuł egzekucyjny. Stosownie do regulacji obowiązujących w chwili wystawienia tego tytułu przez pozwanego przepisu art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych banki mogły wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne, a zgodnie z ust. 2 tego przepisu w bankowym tytule egzekucyjnym należało oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia, oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe bankowy tytuł egzekucyjny mógł być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

Zgodnie z art. 97 ust. 2 wskazanej ustawy oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia.

Stosownie do art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Zgodnie natomiast z art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

W przypadku objęcia roszczenia tytułem wykonawczym skutek ten przejawia się w utracie przez wierzyciela uprawnienia do korzystania z pomocy przymusu państwowego dla wyegzekwowania roszczenia. [podobnie A. J. w Komentarzu do art. 125 Kodeksu cywilnego [w:] A. K. (red.), K. K.-P., E. N., Z. G., A. J., A. J., T. S., Kodeks cywilny. Komentarz. T. C. ogólna, LEX 2009]. Stąd podniesienie zarzutu przedawnienia może zostać potraktowane jako określone w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane.

Ponadto zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Dalej na mocy art. 124 § 1 i 2 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się

od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Zgodnie z powołanym przez powódkę art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniały się w istocie z upływem 2 lat.

Wskazana wyżej ustawa została uchylona z dniem 7 października 2013 r. na mocy ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy do przedawnienia roszczeń z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nieprzedawnionych do tego czasu, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W niniejszej sprawie stwierdzić należało, iż istotą zawartej przez strony umowy karty kredytowej było udostępnienie przez pozwanego powódce limitu kredytowego do korzystania we wskazanej w umowie kwocie, a obowiązkiem powódki było dokonywanie comiesięcznych wpłat kwot minimalnych. Każda wpłata kwoty minimalnej powodowała przedłużenie trwania umowy, a w konsekwencji możliwość korzystania przez powódkę z przyznanego limitu kredytowego. Sytuacja taka trwała do stycznia 2014 r., kiedy to powódka dokonała ostatniej wpłaty kwoty minimalnej.

W sytuacji natomiast, gdy powódka zaprzestała dokonywania wpłat kwot minimalnych, a więc przestała wypełniać warunki umowy, pozwany był uprawniony do wypowiedzenia umowy, co uczynił skutecznie pismem z dnia 4 czerwca 2014 r., doręczonym powódce w dniu 9 czerwca 2014 r. W sytuacji, gdy okres wypowiedzenia wynosił 60 dni od daty doręczenia pisma, rozwiązanie umowy nastąpiło z dniem 8 sierpnia 2014 r.

Konsekwencją powyższego było to, że wszystkie należności wynikające z umowy stały się wymagalne.

Najwcześniej zatem od daty 9 sierpnia 2014 r. liczyć należy bieg terminu przedawnienia roszczeń .

N. od tego, czy przyjmie się dwuletni, czy trzyletni termin przedawnienia, w sytuacji, gdy pozwany w dniu 15 stycznia 2015 r. (data stempla na kopercie) wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, bieg terminu przedawnienia został przerwany. W trakcie biegu przedawnienia i przed upływem terminu przedawnienia pozwany wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności na jego rzecz.

W doktrynie i orzecznictwie przeważa pogląd, zgodnie z którym złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia. Pogląd ten jest dominujący w judykaturze i zyskał powszechną aprobatę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2004 r., II CK 478/03, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04).

W uzasadnieniu powołanych wyżej orzeczeń Sąd Najwyższy wskazał, iż wcześniejsze stanowisko judykatury nawiązujące do wymagania „bezpośredniości czynności” oparte było na znaczeniu powyższego sformułowania, wskazanym w słownikach języka polskiego z pominięciem celu jego wprowadzenia oraz funkcji, jakie spełnia możliwość przerwania przedawnienia. W pełni przekonująca jest argumentacja Sądu Najwyższego, że zaliczenie nadania klauzuli wykonalności do kategorii czynności "przygotowawczej" i odmówienie jej przymiotu "działania bezpośredniego" byłoby sprzeczne z istotą sądowego dochodzenia roszczeń i zaspokajania ich w drodze egzekucji, charakteryzującego się określoną w ustawach sekwencją czynności stron oraz organów wymiaru sprawiedliwości i egzekucyjnych. Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności stanowi przecież - poza przypadkami nadawania takiej klauzuli z urzędu - *conditio sine qua non* zaspokojenia roszczenia. Do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem, uprawniony nie może podjąć innej czynności mogącej też przerwać bieg przedawnienia. Stąd złożenie tego wniosku nie tylko powoduje przerwanie biegu przedawnienia, ale też jego zawieszenie aż do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem (art. 124 § 2 k.c.). Sąd Najwyższy zaznaczył, że uregulowanie to odpowiada fundamentalnemu założeniu instytucji przedawnienia, według którego termin przedawnienia nie może biec, jeżeli uprawniony nie ma możliwości realizowania roszczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2003

r., V CK 13/03 i V CK 24/03 (niepubl.), oraz uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2002 r., III CZP 72/01, OSNC 2002/9/107).

Podsumowując stwierdzić należy, iż przerwa w biegu przedawnienia związana jest z każdym wnioskiem dotyczącym klauzuli wykonalności, który jest niezbędny, aby wierzyciel mógł egzekwować swoje świadczenie.

Aktualnie dodatkowo postępowanie egzekucyjne w sprawie KM (...) przeciwko powódce toczy się nadal, a zatem przedawnienie będzie bieгло na nowo po prawomocnym zakończeniu tego postępowania.

Mając na względzie powyższe, stwierdzić należało, iż roszczenia objęte przedmiotowym tytułem wykonawczym nie uległy przedawnieniu, wobec czego powództwo jako bezzasadne należało oddalić. Stąd orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku z dnia 23 marca 2018 r.

Wskazać należy dodatkowo, iż dla oceny zasadności powództwa bez znaczenia pozostaje przekonanie powódki o nieważności przedmiotowej umowy. W tej kwestii zresztą toczy się odrębne postępowanie sądowe o unieważnienie tej umowy. Wynik tego postępowania będzie mógł mieć znaczenie dla ewentualnego pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Aktualnie jednak postępowanie to jest w toku.

Zgodnie z regulacją przepisu art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 kpc).

Powódka przegrała niniejszą sprawę, a zatem po jej stronie powstał obowiązek poniesienia kosztów procesu, zaistniałych po stronie pozwanego. Koszty te obejmują koszty zastępstwa procesowego przez pełnomocnika będącego radcą prawnym.

Zgodnie z art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W ocenie Sądu sytuacja finansowa powódki, wynikająca ze złożonego przez nią oświadczenia o stanie majątkowym, a także z dokumentów załączonych do pozwu, jak również z akt sprawy KM (...), z których wynika, że od chwili wszczęcia egzekucji w lutym 2015 r. nie wyegzekwowano od powódki żadnej kwoty, przemawia za tym, by w niniejszej sprawie zastosować regulację wskazanego wyżej przepisu.

Ponadto, skoro na powódce ciąży wobec pozwanego jako wierzyciela dług wynikający z tytułu wykonawczego, zasadnym jest, by powódka uregulowała na rzecz wierzyciela przede wszystkim należności od dawna wymagalne, do zaspokojenia których nie doprowadziła nawet egzekucja prowadzona w sprawie KM (...).

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w punkcie II sentencji wyroku.

Sygn. akt IX C 35/17

S., dnia 20 kwietnia 2018 r.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpisy wyroku doręczyć:
 - 1) powódce – z uzasadnieniem i pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji,

- 2) pełnomocnikowi pozwanego – z uzasadnieniem.
3. Przedłożyć akta z pismami albo po upływie 30 dni od wykonania punktu 2.